

Den karismatiska förnyelsen (CCR) är ingen rörelse i egentlig bemärkelse då den inte är begränsad till en grupp medlemmar och inte har någon grundare. Den är en ström av nåd i kontinuitet med den pingstkarismatiska förnyelseström som gått genom kristenheten sedan början av 1900-talet.

Den nådde Katolska kyrkan åren efter Andra Vatikankonciliet avslutning. Kyrkan har en karismatisk och en sakramental dimension, båda lika viktiga. Kardinal Suenens sade att målet med CCR är att avskaffa sig själv den dag då Andens fulla liv genomsvärr hela kyrkan.

CCR har en mångfald uttryck såsom församlingsanknutna bönegrupper, olika tjänster för evangelisation, förbön, ungdomsarbete och social mission. Det finns också grupper organiserade som internationella kommuniteter. Gemensamt för alla är önskan att tillägna sig hela utflödet av nåd från den Helige Ande, beskrivet genom termen "dopet i den Helige Ande". I Sverige finns minst 8 bönegrupper och en internationell kommunitet, Koinonia John the Baptist, som är representerad i Täby. Sverige utmärker sig även genom ett mycket gott ekumeniskt samarbete.

I syfte att till fullo använda andedopets potential för kyrkans förnyelse och mission tog påve Franciskus initiativ till CHARIS (Catholic Charismatic Renewal International Service) som gavs kanoniskt status som en allmän sammanslutning av troende. Därmed erkände han CCR som en gåva till hela kyrkan. Vid starten pingsten 2019 uttryckte påven i 3 punkter vad han främst önskade sig av CHARIS och hela den Karismatiska förnyelsen: 1) att dela dopet i den Helige Ande med alla i kyrkan, 2) att tjäna enheten i Kristi kropp och 3) att tjäna de fattigaste och de med störst behov fysiskt och andligt.

I CHARIS' struktur ingår ett internationellt råd eller snarare gemenskap ("CHARIS Service of Communion") med representanter från alla kontinenter samt en sådan gemenskap för varje kontinent, och slutligen en gemenskap för varje land eller biskopskonferens. Dessa CHARIS-gemenskapers roll är inte att besluta och styra utan att samordna i syfte att uppnå större gemenskap genom hjärtats enhet.

En del länder har redan tillskapat sådana gemenskaper. Sverige har inte gjort det ännu. 24-26 september var vi inbjudna till en europeisk konferens i Esztergom nära Budapest där Sverige representerades av fyra personer. Vid konferensen konsoliderades den Europeiska kontinentala CHARIS-gemenskapen. Den skall enligt CHARIS' statuter bestå av a) en representant från varje nationell gemenskap vald i deras egen nation, b) en representant för varje större nätverk av kommuniteter/evangelisationsskolor valda av dessa nätverk själva, c) två representanter för specifika "ministries" valda av den Europeiska gemenskapen och d) två representanter för unga under 30 år valda av de unga själva.

Bland deltagarna i den kontinentala gemenskapen valdes också ett mindre samarbetsteam för handläggande av praktiska frågor. Sverige som inte har någon nationell CHARIS-gemenskap ännu kan därmed inte heller ha någon representant i den kontinentala gemenskapen. Det är nu upp till oss att samla de olika grupperna och åstadkomma detta. Det Europeiska samarbetsteamet är behjälpligt i processen. Vi har också haft kontakter med stiftet, där biskop Anders har tilldelat Msgr Andrés Bernar, biskopsvikarie för Evangelisation med övergripande ansvar för samordning och ledning av det evangeliserande och pastoraliska arbetet i stiftet att handha kontakten med oss.

Vi har även haft kontakter med de övriga Nordiska länderna, varav inga hade möjlighet att skicka egna delegater till mötet i Ungern. Diskussioner har förts om att bilda en enda nordisk CHARIS-gemenskap för länderna inom den Nordiska biskopskonferensen.

Bengt Malmgren

Karismatiska förnyelsens hemsida: karismatiskfornyelse.se